

ИСТОРИЯТА НА ПРАЗДНИЦИТЪ

[Продължение].

Прѣображение Господне. (6-й августъ).

Начало и особености на празникътъ. — Така се нарича празникътъ, посветенъ за въспоминане на събитieto на планината Таворъ, описано у евангелистите Маттей и Лука (Мат. XVII; 1—13) и (Лук. IX; 28—36). Самъ Исусъ Христосъ, като ималъ прѣдъ видъ, че се приближаватъ днитѣ на Неговитѣ страдания и смъртъ (Лук. IX: 22) за да утвърди, уягчи ученицитѣ Си въ вѣра, е благоволилъ да яви видимо славата на Своето божество и чрѣзъ това да имъ покаже, че страданията и смъртъта Му ще бждятъ волни, — приети безъ ни най-малко съпротивление отъ страна на Себе си и че Той е Този Същия Избавителъ на Израила, за когото сж писали пророцитѣ. За това именно Той се качилъ съ ученицитѣ си на планината Таворъ и ги е направилъ свидѣтели на Своето преображение. Съобразно съ това и черквата прославява въ своя празникъ събитieto, като собствено Богоявление, като доказателство, че Исусъ Христосъ е наистина „Отче Сіяніе“.

Празникътъ Преображение Господне е съществувалъ още въ IV вѣкъ, както това се вижда изъ многото поучения, които сж се говорили въ черква на този день въ IV вѣкъ. Такива сж поученията на Св. Ефрема Сирина и Св. Иоанна Златоуста. Нѣ съществуваніето на празникътъ въ IV вѣкъ показва, че началото му трѣбва да се крне въ по-първитѣ вѣкове (врѣмена) на християнството. Изъ словата, които сж билі говорени по този поводъ въ VII вѣкъ се е съхранило „слово на Прѣображение Господне отъ Андрей Критскій (635—680), което носи гръцкото заглавие :

(логос ис тий метаморфосин ту кирнон имонъ Христу). Въ това слово изражението : „*преображение*“ се разглежда не само въ догматическо отношение, нѣ и въ смисълъ на дѣйствително тържественъ черковенъ празникъ. Въ VIII вѣкъ Св. Иванъ Дамаскинъ и Козма Маюмскій съставили много пѣснопѣния за този празникъ, съ които православната черква прославява събитieto и въ сегашне врѣме.

— На празникътъ Преображение Господне у насъ се освещаватъ гроздье, а по нѣкои мѣста и пшеница, нѣ въ Руссия, въ тѣзи мѣста, гдѣто не расте гроздъето, се освещаватъ други плодове, като напр. ябълки и проч. Плодоветѣ се благославяватъ послѣ литургията, или пъкъ послѣ задамвонната молитва и разда-